

Formanden: Det 4de Medlem for 9de Areds har Ordet.

M. P. Bruun: Ved denne Sags første Behandling fremkom det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Svenson) med nogle almindelige Bemærkninger. Af disse almindelige Bemærkninger, som fremkom ved Forhandlingen om de enkelte Dele af Statsrevisionens Betænkning, angik endeel nærmest Rigsdagens Regnskab. Det var mig ikke dengang klart, om det ærede Medlems Anke — thi hans Bemærkninger indeholdt en meget alvorlig Anke — var rettet imod selve Rigsdagens Regnskab eller imod Statsrevisionens Opfattelse af dens Forhold til samme. Jeg indskrænkede mig derfor ved første Behandling til en kort Reservation imod, at Landsthingets Formand skulde kunne siges at have aflagt noget Regnskab for Rigsdagen, hvilket da ogsaa førte til en kort Berigtigelse fra det nævnte ærede Medlems Side. Efterat jeg senere har seet hans Foredrag i Tidenden, maas jeg tilstaae, at det endnu ikke er mig fuldkomment klart, hvorefter det ærede Medlem egentlig har sigtet. Jeg havde den Ære at være Thingets Formand i den Periode, hvorom der her er Tale, og det vil altsaa findes forklarligt, at jeg tager Ordet ligeoverfor saadanne Uttringer som dem, der foreleden kaldt fra det ærede 1ste kongevalgte Medlem. Han yttrede i sin Kritik over Statsrevisionens Betænkning, „at, jo mindre Nøiagtighed og Orden der er i Regnskabet, desto mindre er ogsaa Statsrevisionens Betænkning“. Da Statsrevisionen nu saa at sige slet ikke har udtalt sig om Rigsdagens Regnskab, saa maatte den nævnte Uttring jo sige det samme som, at der slet ingen Orden eller Nøiagtighed var i dette Regnskab. Der kom dog senere i det ærede Medlems Foredrag nogle Uttringer, der igjen tydede hen paa, at det ikke var selve Rigsdagens Regnskab, som han havde for Æie, men derimod Statsrevisionens Forhold til samme, og navnlig syntes hans Uttringer om Grundlovens Indflydelse herpaa at sigte dertil. Saaledes som disse Uttringer foreligger, troer jeg imidlertid, at man vil indrømme, at de vare saa alvorlige, at de ikke

bør gaae hen uden nærmere Drøftelse. Det ærede Medlem sagde, at der manglede Nøiagtighed og Orden i Rigsdagens Regnskab, og dette førte endogsaa til, at den ærede Ordfører (Tobiesen) — vistnok ikke for at gjøre det ærede Medlems Ord til sine — senere kaldte dem for slette Regnskaber; det var en Omstrøning, som den ærede Ordfører vistnok sjældnere brugte for at antyde en Modstand end en Tilføjning til det nævnte ærede Medlems Udtalelser. Egeoverfor Thingets Medlemmer vilde jeg nu finde, at denne Sag kunde tages meget let, idet jeg antager, at Thingets Medlemmer ere saaledes inde i Forholdene, at der ikke vilde behøves nogen synlig Forklaring. Med Hensyn til Udenforstaaende, som ikke kjende Forholdene, kan det derimod ikke nægtes, at de ikke alene kunne, men endog maas misforstaae de omtalte Uttringer. Det bør derfor ikke staae uimodsiget hen, at der i Rigsdagens Regnskab skulde mangle Orden og Nøiagtighed. — Jeg skal, inden jeg gaaer videre ind paa Sagen, tillade mig at give en lille Forklaring om, hvoreledes det gaaer til med disse Regnskaber. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at det efter Thingenes Forretningsordener paaligger Formændene at forestaae Rigsdagens Regnskabsvæsen. Dette skeer nu paa den Maade, at Regnskabet føres af en af Formændene antagen, med et Honorar lønnet Kasserer. Regnskabet slutter sig selvfølgelig til Indtægts- og Udgiftsordrer fra Formændene, deels fra de enkelte Formænd henholdsvis i hvert Thing, deels fra begge Formændene i Forening i Sager, der angaae begge Thing. Det Regnskab, der saaledes føres af Kassereren, fremkommer nu under hver Rigsdagsamling for den nærmest foregaaende Rigsdagsamling tilligemed Regnskab for, hvad der er passeret mellem Samlingerne. Naar det fremkommer, bliver det underkastet en Revision ved en af Formændene valgt Revisor, der lønnes med et Honorar, hvilken Revision naturligvis i det Væsentlige er en Talrevision. Forsaavidt der ved samme maatte blive gjort Udsættelser, hvilket saa at sige aldrig har været Tilfældet hidtil, saa decideres disse Udsættelser af Formændene i Forening. Der-